

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 8/2025
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 15. ledna 2025

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážená [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 10. 01. 2025, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě, č.j. 32 T 56/2021 – 227, a rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, č.j. 31 To 482/2021 – 242.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Hlavničkové a přísedících Miloslavy Vokolkové a Marie Sykáčkové v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 29. 12. 2020 v době od 22:30 do 23:25 hodin v obci [REDACTED] nejprve slovně a následně fyzicky napadl svoji družku poškozenou [REDACTED] kterou kopem nohou srazil na zem, kde ji opakovaně velkou intenzitou kopal nohou do obličejové části hlavy, čímž poškozené způsobil dvojitou zlomeninu těla a úhlu dolní čelisti vpravo s posunem centrálního úlomku do strany o celou šířku kosti, šikmou zlomeninu těla dolní čelisti vlevo s přesahem do úhlu dolní čelisti a kloubního výběžku s lehkým posunem úlomků, tříštivou zlomeninu týlní kosti zasahující do velkého týlního otvoru, vláskovou zlomeninu týlní kosti oboustranně, zlomeninu nosních kůstek s posunem nosní přepážky, krevní výron měkkých tkání čelní krajiny vlevo, krevní výron měkkých tkání kolem pravé dolní čelisti a mnohočetné oděrky obličeje, s nutností lékařského ošetření a hospitalizací ve zdravotnickém zařízení a s omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů zejména bolestivostí, zvýšeným dodržováním hygieny dutiny ústní, nemožností konzumovat jinou než tekutou či kašovitou stravu, přičemž se jedná o zranění s předpokládanými trvalými následky ve formě obličejové asymetrie s ne zcela dosedajícími skusnými plochami čelistí a necitlivostí pravé poloviny dolního rtu,

tedy

úmyslným jednáním jinému způsobil těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené RBP Zdravotní pojišťovně, IČ 47673036 se sídlem Michálkovická 967/108, Slezská Ostrava, částku ve výši **81 598 Kč**.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že vypovídat nebude, ale cítí se nevinný, nic takového jí neudělal. Celé to popírá. Před touto událostí přítelkyně měla nerovnost, asymetrii tváře, ale neví, čím to bylo způsobeno, často se jí motala hlava, měla i krvácení do mozku. Poškozená požívala alkohol každý den a to docela dost. Žádné další trestní stíhání nemá, naposledy byl potrestán nepodmíněným trestem odnětí svobody.
2. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] stručně kvůli nově vzniklé [REDAKCE] uvedla, že byl Silvestr, chtěli to oslavit, ale nakonec to dopadlo úplně jinak, protože skončila v nemocnici se zlomenou čelistí a nechtěla podat trestní oznámení, protože se tady dotýčeného bála, ale nakonec dala souhlas a zbytek je to, co už vypovíдалa. Obžalovaný ji kopal do hlavy a dal jí pěstí a zlomil jí čelist a zbytek zubů, co měla, jí při operaci vzali. Neví, proč se to stalo. Už se to stávalo i v minulosti, má operovanou ruku, měla krvácení do mozku a skoro pořád měla monokly, pořád polámaný žebra a dokonce ji bodnul šroubovákem. Po dobu 15 let byli jako druh a družka. Už ho nepovažuje za svého druha, skončilo to po zlomení té čelisti. Operovali jí čelist, museli jí to sešroubovat, vzali jí zbytek zubů a musela si nechat udělat nové zuby. Žádné léky nebrala, ze začátku to bolelo, ale pak si na to nějak zvykla. Mohla jenom pít. Teď bydlí ve [REDAKCE] adresu si nepamatuje. Už si moc nepamatuje, co vypovíдалa na policii. K tomu napadení došlo u [REDAKCE] Potom tam přijela policie a záchranná služba, neví, kdo je volal. Ten den byla trochu opilá. Vypila litr vína. K tomu napadení mělo dojít kolem desáté hodiny. Policie zasahovala ve [REDAKCE] protože tam ještě došli. Je pravda, že po propuštění z nemocnice jedla rohlíky, ale šlo to pomalu, protože byla bez zubů. V přípravném řízení uvedla, že to bylo na Silvestra večer asi kolem 8. hodiny a byli s obžalovaným u [REDAKCE] kde ji donutil, aby si svlékla mikinu a bundu, kdy pod tou mikinou už nic neměla, takže na sobě měla jenom kalhoty. Obžalovaný se tam ožral, pil víno a pak ji kopnul dvakrát do obličeje. Po těch kopech spadla na zem a toho dne pila také a napila se asi dvakrát vína. Když ji kopl poprvé, tak spadla na zem a ten druhý kopanec byl, když už ležela na zemi. Po kopech jí krev netekla, pouze cítila takové krupnutí v místech spojení čelisti. U toho ji nadával hodně sprostými výrazy. Poté se zvedla a obžalovaný ji od [REDAKCE] hnal po lni cestou k tomu [REDAKCE] baráku, kde spolu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Bahníková

bydleli. Tam došli, byla zmrzlá a řekla mu, že už toho má dost a že na něj zavolá policii. Obžalovaný se smál, že to nedokáže, ale ona volala na Policii a přijel státní policista, který se jmenuje [REDAKCE] a ten když ji viděl, říkal, že zavolá sanitku. Pak přijela sanitka a odvezli ji do [REDAKCE] do nemocnice a tam se dověděla, že půjde na operaci, že ji odvezou do [REDAKCE] a že pojede na obličejovou chirurgii, kam ji dovezli asi dva dny po tom, co ji přijali. Celkem v nemocnici byla 10 dní. Oblečení, které jí donutil svléknout, zůstalo na místě a ona byla celou dobu jen v kalhotách a byla zima, bylo nějak pod nulou. V nemocnici za ní pak přišel policista a ptal se jí, jestli dá souhlas se stíháním obžalovaného, načež mu řekla, že se bojí a policista jí řekl, že se nemusí bát a ona pak souhlas s trestním stíháním dala, protože toho už měla dost, protože to nebylo poprvé, co ji napadl. V dřívějších případech souhlas s trestním stíháním nikdy nedala, protože se ho bála, on by byl schopen ji i zabít, dokonce jí i řekl, že je schopen ji umlátit cihlou a hodit ji tam do nějaké žumpy.

3. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že byli posláni operačním důstojníkem na asistenci RZS s tím, že na blíže nezjištěné adrese někdo oznamoval nějaké zranění, mělo se to nacházet v nějakém [REDAKCE] [REDAKCE] baráčku. Po příjezdu na místo s kolegou [REDAKCE] viděli pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE] oba dva měli na sobě jen kalhoty a zimní bundu, pod tím byli svlečení a oba byli pod vlivem alkoholu a paní [REDAKCE] měla v obličeji krev. Na dotaz, kdo z nich volal, tak údajně nejdříve nikdo, že policii nepotřebují, ale jak viděl paní [REDAKCE] zakrvácenou v obličeji, tak zavolali rychlou, která už stejně jela na místo. Na dotaz na paní [REDAKCE] kdo jí to zranění způsobil, řekla, že upadla a způsobila si to sama. Tyto dvě osoby jsou mu známé z úřední činnosti, většinou byli v podnapilém stavu, vždy se mezi sebou prali, ale paní [REDAKCE] vždy uváděla, že si všechna zranění způsobila sama nějakým pádem. V předchozí době měla vždy např. roztržený ret, byla zakrvácená, to bylo v jeho případě, jinak na [REDAKCE] oddělení v [REDAKCE] [REDAKCE] bylo víc oznámení. Většinou toto oznamují přihlížející lidi kolem nebo náhodně projížděli kolem, oni se většinou vyskytovali u nákupních center. Z toho, že někdo oznamoval, že se perou, usuzuje, že se prali, ačkoliv [REDAKCE] říkala, že si to způsobila sama. Ten den paní [REDAKCE] byla nateklá celá, ve vlasech měla nějakou krev, kompletně po obličeji, čelist měla hozenou do strany a nateklé rty, asi i oko, ale ústa určitě, na hlavě byla krev a v obličeji. Ptali se jí, co se jí stalo, řekla, že se jí to stalo tak, že upadla, že si to způsobila sama, ale byl u toho přítomen pan [REDAKCE] ten neříkal nic. Na místo přijela záchranná služba z [REDAKCE] [REDAKCE] a paní [REDAKCE] odvezli. Kdykoliv jeli kolem nebo kdokoliv něco oznamoval a byla tam paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE] tak mu přišlo, že má z pana [REDAKCE] strach a je pod jeho vlivem, že by nikdy neřekla policii, že jakékoliv zranění bylo způsobeno panem [REDAKCE]. Na místě si myslel svoje, ale paní [REDAKCE] trvala na tom, že si to způsobila sama, svědek si ale myslel, že je to od pana [REDAKCE]. Oni dva spolu mají už hodně dlouho vztah, byli vždy na pohybu, jeden čas spali přes zimu ve stanu a pak když byl někde nějaké opuštěnej barák, tak tam. Oba dva požívají alkohol, možná i nějaké jiné látky, ale alkohol ve velké míře. Paní [REDAKCE] jevila vysoké známky opilosti, oba dva byli vždy v každém případě v silně podnapilém stavu.

4. Znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že stvrzuje závěry svého písemně vypracovaného znaleckého posudku. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěla dne 29. 12. při fyzickém napadení dvojitou zlomeninu těla a úhlu dolní čelisti vpravo s posunem centrálního úlomku do strany o šířku kosti, dále šikmou zlomeninu těla dolní čelisti vlevo s přesahem do úhlu dolní čelisti a kloubního výběžku, zase s lehkým posunem úlomků, tříštivou zlomeninu týlní kosti zasahující až do velkého týlního otvoru, jemnou nebo vláskovou zlomeninu týlní kosti oboustranně, zlomeninu nosních kůstek s posunem nosní přepážky, krevní výron v čelní krajině, krevní výron kolem pravé dolní čelisti a mnohočetné oděrky v obličeji. Všechna tato poranění vznikla přímým působením tupého násilí velké intenzity na oblast hlavy poškozené. Ta poranění v obličeji, tzn. zlomenina dolní čelisti, zlomeniny nosních kůstek, krevní výron v krajině dolní čelisti a oděrky v obličeji, tak ty lze dobře vysvětlit opakovanými údery pěstí, případně kopy do této oblasti hlavy. Pokud se týká zlomeniny týlní kosti, tak ta mohla vzniknout nárazem týlní části hlavy při pádu poškozené na pevnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Bahníková

podložku, tzn. pádem na záda. Ze soudně lékařského hlediska lze tato poranění souhrnně hodnotit již jako vážnou poruchu zdraví, která poškozenou omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů bolestivostí té dolní čelisti, omezenou hybností kloubů dolní čelisti po chirurgickém zákroku, který musela podstoupit, sníženou citlivostí pravé poloviny dolního rtu, nemohla konzumovat jinou než tekutou nebo kašovitou stravu, byla nucena důsledně dodržovat další režimová preventivní opatření, která se týkají té fixace dolní čelisti kovovými dlahami. V souvislosti se zlomeninami obličejového skeletu podstoupila poškozená celkem 15denní hospitalizaci, nejdříve to bylo v nemocnici v [REDAKCE] [REDAKCE] poté byla převezena do nemocnice v [REDAKCE] kde podstoupila chirurgický zákrok v celkové anestezii, kde jí byla stabilizována jednak ta zlomenina dolní čelisti a dále jí byly narovnány zlomené nosní kůstky a vychýlená přepážka. Pokud se týká trvalých následků, tak je pravděpodobné, že vzhledem k charakteru těch poranění poškozená bude mít trvalé následky ve formě asymetrie s ne přesně dosedajícími skusnými plochami horní čelisti a dále že bude trpět necitlivostí pravé poloviny dolního rtu. To je třeba ale posoudit zhruba s odstupem jednoho roku od vzniku těch poranění. Ta zlomenina týlní kosti mohla vzniknout pádem, otázka je jestli k tomu pádu došlo v důsledku toho fyzického napadení nebo třeba v opilosti. Ale zlomeniny těch obličejových kostí, tzn. jak nosu, tak té brady, tak ty prostým pádem na pevnou podložku vzniknout nemohly, tzn. že tam se jednalo o ty úderů pěstí, případně kopy. Asymetrie vznikne i přes chirurgický zákrok, protože ty úlomky byly posunuty velkou mírou, čili tam se nemusí úplně ty kostní úlomky dostat do té původní polohy, závisí to také na procesu toho hojení, jestli to proběhne zcela bez komplikací nebo jestli se vyskytnou nějaké komplikace ve formě zánětu. To nevyplynulo z té dokumentace, kterou měl k dispozici, takže když by to proběhlo bez komplikací, tak k tomu nemusí dojít. Co se týká té necitlivosti toho rtu, tak tam byl přerušen nerv, a tak to s největší pravděpodobností zůstane, to se neobnovuje. Žádné rentgenové snímky neviděl. Tam byly také popisovány starší zlomeniny nosu a byly tam popisované nějaké starší zlomeniny té dolní čelisti. Asymetrie je popisována i ve zdravotnické dokumentaci záchranné služby, ale jedna věc je asymetrie obličeje, kde třeba utrpěla dříve zlomeninu, a jiná věc je ten skus. Asymetrie obličeje nemusí mít nic společného s nedokonalým skusem, tzn. můžete mít asymetrický obličej a dokonalý skus, na druhou stranu můžete mít nedokonalý skus a symetrický obličej.

5. Z úředního záznamu o výsledku policisty [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že ke konci roku 2020 byl vyslán s kolegou během noční služby k [REDAKCE] domku ve [REDAKCE]. Na místě se nacházel obžalovaný s poškozenou, kteří ač byla strašná zima, byli spoře oděni. Poškozená měla jen bundu a kalhoty. Držela si ruce, klepala se zimou, obžalovaný měl ruce okolo jejích ramen. Měla napuchlý ret, nos a po obličeji stopy krve. Oba shodně tvrdili, že upadla, napadení oba popřeli. Policisté zavolali sanitku přesto, že to poškozená odmítala. Pád na zem potvrzoval i obžalovaný, který se motal okolo, strašně se zajímal, co s ní bude a kam bude převezena. Na místě stopy krve nebyly. U [REDAKCE] [REDAKCE] předtím si policisté všimli rozházeného oblečení a dvou tašek, následně když řešili tu událost u [REDAKCE] domku, tak zjistili, že se jednalo o věci obžalovaného a poškozené, že se nějak pohádali a došlo mezi nimi ke slovnímu konfliktu.
6. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že Policie ČR eviduje celkem 8 záznamů, týkajících se napadání poškozené ze strany obžalovaného, přičemž se jednalo o 6 přestupků a 2 trestné činy (v roce 2011 a v roce 2019), kdy ve všech případech poškozená nedala souhlas s postihem obžalovaného. Dne 23. 2. 2021 obžalovaný poškozenou udeřil několika ranami do obličeje a kopl ji opakovaně do těla, musela být ošetřena v nemocnici. Dne 30. 8. 2019 ji napadl vulgárně slovně a poté ji udeřil do obličeje. 25. 6. 2019 ji po celodenním popíjení bodl šroubovákem do oblasti hrudníku, což si vyžádalo lékařské ošetření. 19. 7. 2015 ji napadl slovně, 11. 5. 2015 ji udeřil pěstí do obličeje. 25. 1. 2011 ji škrtil a udeřil pěstí do levého oka. Policejní orgán dále zjistil, že dne 29. 12. 2020 bylo opakovaně telefonicky voláno na linku 112 z telefonního čísla [REDAKCE] poprvé v čase 23:15 hodin, kde značně opilý oznamovatel obžalovaný uvedl, že jeho přítelkyně propadla zdí a nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Bahníková

bundu, s oznamovatelem je špatná komunikace, telefon převzala poškozená, která uvedla, že se trochu pohádali, nejsou zranění, nic nepotřebují. Druhý hovor je zaznamenán v čase 23:23 hodin, kdy poškozená zjevně opilá uvádí, že nejsou zranění, požaduje na místo policii a uvádí místo, kde se nachází. Třetí hovor v čase 23:28 hodin volá obviněný, je silně opilý, operátorka se snaží zjistit jejich místo a poškozená uvádí, že jsou u [REDAKCE] ale nejsou schopni přečíst číslo [REDAKCE] ptá se, zda to nejde nějak odvolat, hovor je ukončen. Podle úředního záznamu PČR ze dne 31. 12. 2020 uvedl policii [REDAKCE] z [REDAKCE] [REDAKCE] že poškozená kromě tohoto případu byla hospitalizovaná ještě dvakrát dne 14. 12. 2019 a 23. 2. 2020, kdy měla poranění hlavy a dne 25. 6. 2020 (spíše 2019) s bodným poraněním od šroubováku, kdy ve všech případech se může jednat o poranění od jejího druha (odpovídá úřednímu záznamu PČR na čl. 94). Ostraha [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl policii, že 29. 12. 2020 vykonával noční službu a ve 22.30 slyšel hluk od plotu, kde je [REDAKCE] Na místě podle hlasů poznal dva bezdomovce, [REDAKCE] muže a [REDAKCE] ženu a přes plot slyšel, jak muž se ženou o plot mlátí, oba byli opilí, muž na ženu sprostě křičel a říkal jí, že ji zabije. Stejného dne uváděla v nemocnici poškozená, že dostala od obžalovaného facku, a možná byla v bezvědomí, nic si nepamatuje. Při podání vysvětlení byla vystrašená, že policie neví, jak se její přítel chová, a že pokud by něco vůbec přes policii řešila, bude s ním mít strašný problém. V [REDAKCE] domku ve [REDAKCE] bylo provedeno ohledání místa činu, pořízena fotodokumentace, stejně tak jsou ve spise založeny fotografie poškozené v nemocnici po útoku. Pojišťovna RBP se připojila k trestnímu řízení s částku 81 598 Kč za náklady na léčení poškozené. V opisu evidence přestupků má obžalovaný 3 záznamy pro různé přestupky z let 2019-2020. V opisu RT má obžalovaný celkem 8 záznamů, k sedmi z nich se již nedá přihlížet, podle posledního byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 24. 4. 2019, sp.zn. 33 T 56/2019 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm.a,b) tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíce se zkušební dobou v trvání 18měsíců, tedy do 18. 12. 2020, o osvědčení doposud nebylo rozhodnuto.

7. Po provedeném dokazování bylo bez jednoznačných pochybností prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Obžalovaný spáchání trestné činnosti zcela popírá, je však usvědčován výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a byť je jedinou osobou, která byla v daném čase na místě přítomna, a jedná se tak o jediný přímý důkaz proti verzi obžalovaného, její výpověď je zcela v souladu s ostatními důkazy, ať už dalšími svědeckými výpověďmi, či listinami nebo i znaleckým posudkem. Poškozená v přípravném řízení, i v řízení před soudem shodně popsala mechanismus zranění, tedy se jednalo o kopy do hlavy a obličeje. Poškozená měla problém před soudem komunikovat z důvodu náhlé vzniklé [REDAKCE] po prodělaném [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] otázky jí tak byly pokládány způsobem psaní většího formátu písma na monitor PC, na které bezprostředně odpovídala, [REDAKCE] řeč doposud neovládá a je otázkou, zda je její stav nyní trvalý, či je prognóza zlepšení. Tedy jak před policií, tak v řízení před soudem setrvala na verzi, že předmětná zranění jí způsobil obžalovaný. Drobné odchylky, např. v datu, kdy byl skutek spáchán apod., soud připisuje stavu poškozené v době spáchání skutku a také tomu, že byla obžalovaným napadána velmi často, takřka pravidelně. Rovněž rozpor mezi prvotní výpovědí na místě dne 29. 12. 2020, že není zraněná, a když, tak jenom upadla, což však bylo v přítomnosti obžalovaného, jak popsali i policisté, a pozdější výpovědi jako svědka lze vysvětlit typickým chováním oběti domácího násilí, které velice často agresora neoznačí jako původce jejich zranění, a to ze strachu před následky z pokračování jeho jednání, pokud ve vztahu nadále pokračují. Rovněž tuto poškozenou musela policie ještě v nemocnici uklidnit, když poškozená vyjadřovala své obavy z obžalovaného, pokud by celou věc řešila prostřednictvím trestního oznámení. Poškozená na své verzi setrvala i ve chvíli, kdy ji obžalovaný označil za lhářku, což si přečetla v protokolu o hlavním líčení a ihned vyjádřila svůj nesouhlas a uvedla, že obžalovaný může za to, v jakém je stavu a také, že nemá žádný chrup. Ve věci je možno učinit skutkový závěr, že obžalovaný s poškozenou spolu žili po dobu více jak 10 let jako partneři a fakticky byli [REDAKCE] Obžalovaný se k poškozené dlouhodobě choval velmi hrubě a opakovaně ji i fyzicky napadal, jak vyplývá z evidence trestního řízení a přestupků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Bahníková

Předmětného dne byli obžalovaní i poškozená opilí a obžalovaný poškozenou nejprve donutil i přes velkou zimu svléknout téměř všechno oblečení z horní poloviny jejího těla a následně ji napadl, kopl do obličeje, po čemž poškozená upadla na zem, kde ji ještě opakovaně velkou intenzitou kopal zejména do oblasti hlavy. To, že obžalovaný poškozenou napadl, vyplývá mimo jiné i z úředního záznamu PČR, když vyslýchala ostrahu [REDAKCE] [REDAKCE]. Následně donutil polonahou poškozenou dojít do domu, ve kterém přebývali, a poškozená následně volala střídavě s obžalovaným na linku 158 (kde mimo jiné obžalovaný uváděl, že poškozená propadla zdí). Svým násilným a velmi hrubým jednáním způsobil obžalovaný poškozené velmi vážná poranění, která byla objektivizována znaleckým posudkem, a závěry znalce byly převzaty do výroku rozsudku. Znalec zcela vyloučil, že by zranění v obličejové části byla způsobena pádem, naopak mechanismus zranění odpovídá tomu, co uváděla poškozená. Pádem pravděpodobně vzniklo poranění týlní kosti, a to nárazem týlní části hlavy při pádu poškozené na pevnou podložku, tzn. pádem na záda, i za toto zranění však svým jednáním odpovídá obžalovaný. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Zákonný znak těžké újmy na zdraví je definován v § 122 odstavec 2 trestního zákoníku. Dle § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku se jím rozumí delší dobu trvající porucha zdraví, přičemž ustálená judikatura za vážnou poruchu zdraví v tomto smyslu považuje poruchu zdraví trvající alespoň šest týdnů. Všechny shora uvedené zákonné znaky těžkého ublížení na zdraví byly ze strany obžalovaného naplněny. Obžalovaný vedl útok proti poškozené velkou intenzitou, útočil na poškozenou kopy, které směřoval do hlavy, tedy do jedné z nejzranitelnějších částí těla. Takový způsob napadení je bezpochyby možno označit za útok, který je plně způsobilý přivodit jinému velmi vážnou poruchu zdraví. Ke způsobeným zraněním a době léčení, respektive omezení na běžném způsobu života poškozené byl vypracován znalecký posudek, ze kterého vyplývá, že poškozené byla způsobena těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku a že zranění zanechá na poškozené pravděpodobně i trvalé následky. Pokud jde o subjektivní stránku, pak na základě shora uvedených skutečností je možno učinit spolehlivý závěr o tom, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, neboť věděl, co činí, takto konat chtěl a s následky svého jednání byl i srozuměn, ostatně nenapadl poškozenou poprvé a lze říci, že se jeho útoky stupňují. Soud ve výroku upřesnil lépe místo, kde byl skutek spáchán, tedy u [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE].

8. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, přičemž přihlédl i k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení. Obžalovaný se k přečinu nedoznal, což nelze hodnotit v jeho prospěch jako polehčující okolnost, v podstatě jakkoliv nevyjádřil ani lítost či jakékoliv pohnutí. Značně přitěžující okolností je skutečnost, že se násilí na poškozené dopouštěl dlouhodobě v minulosti, v podstatě velmi často, až pravidelně. Dá se téměř říci, že bez skrupulí poškozenou kdykoliv napadl, kdy je otázkou náhody, že některé jeho útoky přežila bez vážného poranění a následků, viz bodnutí šroubovákem do hrudní části těla. Po zvážení všech těchto okolností dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je nutné působit trestem, který je spojen s přímým výkonem odnětí svobody, a to zejména vzhledem k následkům na životě a zdraví poškozené. Obžalovaný byl v rámci trestní sazby § 145 odst. 1 tr. zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody na tři roky až deset let. Soud tak obžalovanému uložil trest stále ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby ve smyslu § 145 odst. 1 tr. zákoníku, a to v trvání 6 let, kdy obžalovanému nepolehčuje žádná okolnost. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

9. Pokud jde o nárok na náhradu škody, řádně a včas se k trestnímu řízení připojila poškozená pojišťovna RBP s částkou 81 598 Kč za léčení poškozené. Tento nárok vyčíslila a podložila fakturou za provedené lékařské úkony, proto jí byl tento nárok oproti obžalovanému přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odstavec 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 2. listopadu 2021

Mgr. Lucie Hlavničková, v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. prosince 2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Romana Buchala a Mgr. Františka Boštíka o odvolání **obžalovaného:** [REDACTED] [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. listopadu 2021, č.j. 32T 56/2021-227,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu **rozhoduje tak**, že se

obžalovaný [REDACTED]

odsuzuje

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **čtyř /4/ let a šesti /6/ měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

dne 29. 12. 2020 v době od 22:30 do 23:25 hodin v obci [REDAKCE] nejprve slovně a následně fyzicky napadl svoji družku poškozenou [REDAKCE] kterou kopem nobou srazil na zem, kde ji opakovaně velkou intenzitou kopal nobou do obličejové části hlavy, čímž poškozené způsobil dvojitou zlomeninu těla a úhlu dolní čelisti vpravo s posunem centrálního úlomku do strany o celou šířku kosti, šikmou zlomeninu těla dolní čelisti vlevo s přesahem do úhlu dolní čelisti a kloubního výběžku s lehkým posunem úlomků, tříštivou zlomeninu týlní kosti zasahující do velkého týlního otvoru, vláskovou zlomeninu týlní kosti oboustranně, zlomeninu nosních kůstek s posunem nosní přepážky, krevní výron měkkých tkání čelní krajiny vlevo, krevní výron měkkých tkání kolem pravé dolní čelisti a mnohočetné oděrky obličeje, s nutností lékařského ošetření a hospitalizací ve zdravotnickém zařízení a s omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů zejména bolestivostí, zvýšeným dodržováním hygieny dutiny ústní, nemožností konzumovat jinou než tekutou či kašovitou stravu, přičemž se jedná o zranění s předpokládanými trvalými následky ve formě obličejové asymetrie s ne zcela dosedajícími skusnými plochami čelistí a necitlivostí pravé poloviny dolního rtu.

2. Za to byl obžalovanému uložen podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené RBP zdravotní pojišťovně, IČ 47673036 se sídlem Michálkovická 967/108, Slezská Ostrava, škodu ve výši 81 598 Kč.
4. Vyhlášený rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním obžalovaný [REDAKCE]. Odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku, pak prostřednictvím své obhájkyne také písemně zdůvodnil. V podaném odvolání obžalovaný namítá, že po provedeném dokazování nemohl okresní soud učinit bezpečný závěr o tom, že by se obžalovaný předmětného jednání dopustil. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil a závěr o vině učinil soud prvního stupně zejména na základě výpovědi poškozené. Je přesvědčen, že tuto výpověď je zapotřebí hodnotit obzvláště pečlivě a poukazuje na řadu rozporů. Poškozená uvedla, že ji měl napadnout na Silvestra, k jejímu zranění však došlo 29. 12. 2020. Nejprve uváděla, že byla trochu opilá (dvakrát se napila vína), u hlavního líčení uvedla, že vypila lahev vína. Má za to, že po vypití takového množství by byla značně opilá a měla problémy se stabilitou. Dále uvedla, že ji měl nejprve dvakrát kopnout do obličeje, což by vestoje nedokázal. Pokud by ji skutečně napadl tak, jak popsala, musela by mít daleko závažnější zranění (měl boty s vyztuženou podrážkou). Tvrdí, že když se ten večer vrátil domů, poškozená již byla zraněná a on přivolal policii a záchranou službu. Při jejím příjezdu uvedla, že upadla a těžko by v přítomnosti tolika lidí lhala. Okresní soud měl přihlídnout i ke způsobu života poškozené, která ve zvýšené míře užívá alkohol a drogy, žije na [REDAKCE] a byla pro soud delší dobu nedosažitelná. Po posledním onemocnění [REDAKCE] a je přesvědčen, že i proto mohlo u ní dojít ke zkreslení informací a celou událost nepopsala tak, jak se stala. Má k němu negativní postoj a mohla vypovídat i ze msty a navrhuje, aby bylo odvolacím soudem dokazování doplněno opětovným výsledkem poškozené. Dále poukazuje na vyjádření znalce, že poranění týlní kosti vzniklo pravděpodobně nárazem při pádu a není zřejmé, proč by za toto zranění odpovídal obžalovaný (mohla spadnout právě v důsledku opilosti). Pro úplnost uvedl, že i trest uložený mu soudem prvního stupně považuje za nepřiměřeně přísný, kdy závažnou přitěžující okolností bylo to, že se měl násilí na poškozené dopouštět i v minulosti. Takové skutečnosti však v řízení prokázány nebyly, kdy nikdy nebyl projednáván pro přestupek za jednání, kterého se měl dopustit vůči poškozené. S poškozenou žili mnoho let jako druh a družka, nebyla na něm závislá a pokud by ji napadal, mohla od něj kdykoli odejít. V závěru svého odvolání pak s ohledem na výše uvedené navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl o jeho zproštění podle § 226 písm. a) trestního řádu.

5. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
6. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst.1 písm.a) trestního řádu, neboť okresní soud dodržoval všechna zákonná ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a objasnění věci.
7. Krajský soud tak nemá výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědka [REDAKCE] a znalce [REDAKCE]. Za souhlasu stran pak přečetl úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE]. K dispozici měl listinné důkazy - úřední záznamy policie, zprávu policie, lékařské zprávy, zprávu o telefonických hovorech, zprávu poškozené Revírní bratrské pokladny a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazováním si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu. Za nadbytečné pak krajský soud považoval doplnění dokazování opětovným výslechem poškozené a znaleckým zkoumáním věrohodnosti její výpovědi. Poškozená byla vyslechnuta jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, opakovaně se k předmětnému incidentu vyjádřila a procesní strany vyčerpaly svou možnost klást poškozené dotazy. Samotná skutečnost, že poškozená nyní trpí [REDAKCE], není důvodem pro to, aby byla znalecky zkoumána věrohodnost její výpovědi, když poškozená si u hlavního líčení sice již nevybavovala všechny detaily, ale v podstatných bodech vypovídala shodně jako v přípravném řízení. Žádné konkrétní okolnosti vyvolávající potřebu zkoumat její věrohodnost pak nevyplývají ani z osobnosti poškozené či okolností případu.
8. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého práva a nevypovídal a okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] jež koresponduje nejen s výpovědí [REDAKCE] a [REDAKCE], znaleckým posudkem a výpovědí znalce [REDAKCE] ale též s listinnými důkazy – lékařskými zprávami a úředními záznamy policie. Obžalovaným namítané rozpory v její výpovědi jsou marginální a vysvětlitelné nejen plynutím času, ale též změnou zdravotního stavu poškozené. Poškozená jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení uvedla, že jí předmětná zranění způsobil obžalovaný. Uvedla, že byli pod vlivem alkoholu, došlo mezi nimi ke konfliktu, které vyústil v brutální fyzický útok obžalovaného. Obžalovaný se v podaném odvolání hájí tím, že poškozená předmětná poranění utrpěla ještě před jeho příchodem, pravděpodobně pod vlivem opilosti spadla, což je v rozporu nejen s výpovědí poškozené, ale i s lékařskými zprávami ohledně zranění poškozené, znaleckým posudkem a výpovědí znalce u hlavního líčení. Znalec na základě lékařských zpráv a znaleckého zkoumání uvedl, že všechna poranění poškozené vznikla přímým působením tupého násilí velké intenzity na oblast hlavy poškozené – poranění v obličeji lze vysvětlit opakovanými údery pěstí, případně kopy, přičemž vylučuje, že by zlomeniny obličejových kostí mohly vzniknout pádem na pevnou podložku. Obhajoba obžalovaného, že si poškozená mohla poranění způsobit pádem v důsledku opilosti, je tak vyvrácena. Pouze v případě zlomeniny týlní kosti znalec připustil, že k ní mohlo dojít i pádem na podložku. Jak bylo zjištěno z výpovědi poškozené, k jejímu pádu sice došlo, avšak poté, co ji obžalovaný kopy srazil na zem. Vzhledem

k tomu, že ji obžalovaný posléze do hlavy i kopal, není možné určit, který mechanismus způsobil zranění, je však nepochybné, že v obou případech byl jeho původcem obžalovaný. Výpověď poškozené pak jednoznačně vyvrací i možnost, že by jí zranění bylo způsobeno před příchodem obžalovaného jinou osobou. V tomto směru pak její výpověď koresponduje i s úředním záznamem policie a záznamem o telefonických oznámeních, kdy obžalovaný a poškozená střídavě oznamují zranění poškozené a je patrné, že na místě se žádné jiné osoby nenachází. Ze záznamu telefonických oznámení a výpovědí přítomných policistů je pak také patrné, že obžalovaný je v silně podnapilém stavu. Pokud pak poškozená s určitým časovým odstupem uvedla, že toho dne chtěli slavit Silvestra, ačkoli bylo 29. 12. 2020, neshledává v tom pak ani krajský soud žádný zásadní rozpor. Kdy k incidentu došlo je patrné z úředních záznamů policie i lékařských zpráv a nelze vyloučit ani to, že konec roku chtěli slavit dříve či měla poškozená incident spojený s koncem roku a tudíž Silvestrem. Zásadním rozporem v její výpovědi pak není ani to, zda poškozená vypila lahev vína nebo se dvakrát napila vína. Poškozená požívala alkohol dlouhodobě a často a tak skutečnost, zda si není jistá přesným množstvím alkoholu, který vypila, obzvláště za situace, kdy vypití lahve vztáhla k celému předmětnému dni, rovněž nijak nesnižuje její věrohodnost. Poškozená uváděla, že byla kopy obžalovaného sražena na zem, nedokázala už se přesněji vyjádřit k tomu, v jaké byla pozici, když k tomu došlo (mohla sedět, být v předklonu, stát níže než obžalovaný apod.). Nelze tak pochopitelně ani vyloučit, že obžalovaný započal útok dvěma kopy, po kterých poškozená upadla. To, že poškozená s ohledem na obavy z obžalovaného opakovaně nepravdivě uváděla, že si zranění způsobila sama a to i před policií, vyplývá nejen z její výpovědi, ale i z výpovědi svědka [REDAKCE]. Z výpovědi tohoto svědka pak vyplývá i to, že i když poškozená žila (stejně jako obžalovaný) neuspořádaným životem, vypovídala pravdivě, pokud se zmiňovala o opakovaných incidentech s obžalovaným spočívajících ve fyzické újmě poškozené. Její výpověď pak nevykazuje ani znaky zkreslení v důsledku averze k obžalovanému. A nedůvodná je pak i námitka obžalovaného, že kdyby došlo k napadení tak, jak jej popsala poškozená, muselo by s ohledem na charakter bot obžalovaného dojít k závažnějším zraněním. Krajský soud má s ohledem na charakter zranění za to, že šlo o zranění velmi vážná (zlomeniny kostí), která navíc byla způsobena velkou intenzitou, čemuž odpovídají právě kopy nohou obutých v botě s vyztuženou podrážkou. I krajský soud tedy považoval výpověď poškozené za vysoce věrohodnou, kdy v podstatných bodech týkajících se způsobu napadení (úder, kopy), utrpených zranění (prasklá čelist, poranění hlavy a obličejových kostí) i původce zranění vypovídala shodně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení a její výpověď ohledně způsobu napadení a vzniklých poranění plně koresponduje s lékařskými zprávami a znaleckým posudkem a ohledně předchozího chování obžalovaného spočívajícího v tom, že ji opakovaně fyzicky napadal, pak s výpovědí [REDAKCE] a lékařskými zprávami.

9. Okresní soud nepochybil, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný dne 29. 12. 2020 po předchozím slovním konfliktu fyzicky napadl tehdejší družku [REDAKCE] tak, že opakovaně velkou intenzitou kopal do obličejové části hlavy a způsobil jí dvojistou zlomeninu těla a úhlu dolní čelisti vpravo s posunem centrálního úlomku do strany o celou šířku kosti, šikmou zlomeninu těla dolní čelisti vlevo s přesahem do úhlu dolní čelisti a kloubního výběžku s lehkým posunem úlomků, tříštivou zlomeninu týlní kosti zasahující do velkého týlního otvoru, vláskovou zlomeninu týlní kosti oboustranně, zlomeninu nosních kůstek s posunem nosní přepážky, krevní výron měkkých tkání čelní krajiny vlevo, krevní výron měkkých tkání kolem pravé dolní čelisti a mnohočetné oděrky obličeje. Toto zranění bylo z lékařského hlediska těžkou újmou na zdraví, které si vyžádalo lékařské ošetření a šlo o déle trvající poruchu zdraví. Poškozená byla po delší dobu podstatným způsobem omezena v obvyklém způsobu života (hospitalizace, bolestivost, hygiena dutiny ústní, strava) a šlo tak těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

zákoníku (s přihlédnutím k tomu, že zanechá patrně trvalé následky ve formě obličejové asymetrie s ne zcela dosedajícími skusnými plochami čelistí a necitlivosti pravé poloviny dolního rtu, jež souvisí s útokem a nejde o asymetrii obličeje jako takovou, jak namítá obžalovaný) a okresní soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se obžalovaný, jak je patrné ze způsobu napadení, dopustil v úmyslu přímém.

10. Krajský soud se pak nemohl ztotožnit s výměrou uloženého trestu. Okresní soud správně dospěl k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody, když obžalovaný se dopustil závažné trestné činnosti a v minulosti projevil sklony k páčání trestné činnosti. Na obžalovaného již bylo v minulosti působeno různými druhy trestů, které však nevedly k nápravě a jeho trestná činnosti (ve smyslu závažnosti) gradovala a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je zcela na místě. Obžalovaný byl za spáchaný zločin ohrožen trestní sazbou od tří do deseti let a obžalovanému ničeho nepolehčuje. Krajský soud však na rozdíl od soudu prvního stupně méně akcentoval předchozí jednání obžalovaného k poškození, kdy je nutno zdůraznit, že obžalovaný nebyl za takové jednání uznán vinným trestným činem ani přestupkem, kdy v tomto směru lze pouze přihlídnout k výpovědi poškozené a lékařským zprávám a naopak přihlídl k tomu, že k tíži odsouzeného lze hodnotit jen jeho odsouzení v pořadí čtvrté, šesté a osmé a přestupkové jednání v roce 2019 a 2020, kdy se však ve všech případech jedná o málo závažnou trestnou činnost. Na základě těchto skutečností pak dospěl k závěru, že jak okolnostem případu, tak osobě obžalovaného odpovídá uložení trestu více při dolní hranici trestní zákonné sazby a to trestu odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, pro jehož výkon jej zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a shodně jako soud prvního stupně do věznice s ostrahou.
11. Ve výroku o náhradě škody pak pochybení zjištěno nebylo. Poškozený Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna se včas a řádně připojila s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému a okresní soud správně shledal příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného (způsobením zranění poškozené) a způsobenou škodou (léčba poškozené) a uložil obžalovanému v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit poškozené zdravotní pojišťovně škodu ve výši 81 598 Kč.
12. Krajský soud tak s ohledem na shora vypsane skutečnosti k odvolání obžalovaného zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu výrok o trestu napadeného rozsudku a sám podle § 259 odst. 3 trestního řádu uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst.1 písm.a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 15. prosince 2021

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Kateřina Svěženová

Digitálně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2021.12.16 11:31:18 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.